

[Rahbæk Møller]

Hvad angår det konkrete forslag, er det rigtigt, som det er formuleret, at det er op til iværksætterne selv at komme med et bud, men det er op til kommunen at bestemme, om det er et produkt, man vil støtte eller ej. Vi har ikke stillet andet krav i vores forslag. Det må ikke være våbenproduktion, men der står også i bemærkningerne, at kommunerne skal tage stilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 65:

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af lediges og efterlønsmodtageres dagpengesatser.

Af Svend Auken (S) m.fl.
(Fremsat 15/3 84).

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Socialdemokratiet foreslår, at alle dagpengesatser skal sættes 5 pct. op, såvel den maksimale sats som dimittendsatsen, individuelle satser og efterlønsatser, dog eventuelt med en vis modregning for efterlønsatser fra før 1. januar 1983.

Først vil jeg gerne sige, at regeringen er glad for, at dens politik har medført, at landets økonomi klart er styrket siden dens tiltræden. Jeg mener, at det var en nødvendig forudsætning for dette positive resultat, at vi gennemførte en kraftig sanering af de offentlige finanser gennem omfattende besparelser på statens budget. Det er nødvendigt at videreføre den økonomiske politik for at fastholde de resultater, vi allerede har opnået. Regeringen finder det således nødvendigt, at

der ikke sker en forøgelse af de offentlige udgifter i 1985.

Statens udgifter på grund af arbejdsløshed udgør en stor del af det samlede budget, og regeringen finder det derfor vigtigt, at denne post ikke stiger. På denne baggrund finder regeringen socialdemokratiets forslag helt uacceptabelt, da det vil medføre en betydelig forhøjelse af de offentlige udgifter. Regeringen er dog enig i, at der skal ske en regulering for de medlemmer af arbejdsløshedsforsikringen, der er dårligst stillet. Her tænkes på efterlønsmodtagere, hvis efterløn er mindre end det højeste dagpengebeløb, og som ikke har mulighed for at få dette beløb reguleret. Der tænkes endvidere på ledige medlemmer, hvis dagpenge ligger under det højeste dagpengebeløb, og som ikke gennem en beskæftigelsesperiode har kunnet tilpasse deres dagpengesats til den almindelige lønudvikling.

Regeringen har derfor stillet forslag om, at man til det individuelle beregningsgrundlag for disse medlemmer lægger 45 kr. den 1. april og 45 kr. den 1. oktober 1984, idet man dog bibeholder den generelle grænse på 2.223 kr. som maksimum, svarende til den højeste dagpengesats på 2.010 kr. pr. uge, jfr. lovforslag nr. L 101, der fik en positiv modtagelse i folketinget ved første behandling den 14. marts.

Regeringen mener ikke, at man i den nuværende økonomiske situation kan gå videre end dette, og man skal derfor anbefale, at der stemmes imod socialdemokratiets forslag til regulering.

Jeg kan ikke give tilsagn om nedsættelse af et udvalg til forberedelse af den fremtidige regulering af dagpenge og efterløn. Uden at kunne sige noget præcist om, hvornår der kan forventes fremsat forslag til ændrede reguleringsbestemmelser, vil jeg dog nævne, at jeg vil tilstræbe, at lovforslag kan fremsættes tidligt i næste folketingssamling, således at arbejdsmarkedets parter er bekendt med dette, inden overenskomstforhandlingerne påbegyndes.

Regeringen finder dog grund til allerede nu at fremhæve, at de kommende reguleringsbestemmelser vil indgå i de samlede økonomiske overvejelser for de kommende år. Lovforslaget om regulering vil til sin tid på samme måde som andre lovforslag inden for arbejdsløshedsforsikringen blive forelagt

[Arbejdsministeren]

arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet til udtalelse.

Jette Thomsen (KF):

Dette forslag om en generel 5 pct.s forhøjelse af samtlige dagpengebeløb er efter min mening en typisk socialdemokratisk overbudspolitik. Forslaget vil koste staten ca. 500 mill. kr., selv når socialdemokratiets forslag om en forhøjelse af såvel arbejdsgiver- som arbejdstagerbidrag er modregnet. Selv om regeringens økonomiske politik har haft en særdeles positiv effekt, er der altså ikke de 500 mill. kr. på nuværende tidspunkt. Forslaget om en forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidrag er også en kendt socialdemokratisk metode, og den kan det konservative folkeparti ikke støtte, men jeg kunne da alligevel godt tænke mig at vide, hvor stort beløbet er f.eks. for en specialarbejder. Der står, at man vil modregne det. Hvad er det i kroner og øre om måneden for f.eks. en specialarbejder?

Derimod har arbejdsministeren fremsat forslag, endda et år før suspensionen udløber, der går ud på at hjælpe to af de hårdest ramte grupper. Det er et forslag, der vil koste cirka 100 mill. kr., og det er det beløb, vi på nuværende tidspunkt har at gøre godt med.

Den 1. april 1985 skal der træde nye beregningsregler i kraft, og det konservative folkeparti støtter arbejdsministerens tilsagn om at fremsætte dette forslag så tidligt i næste samling, at arbejdsmarkedets parter kender det, inden overenskomforhandlingerne skal begynde. Så det fremsatte ønske om at nedsætte et udvalg kan vi heller ikke gå ind for.

Jeg skal blot slutte med, da ordføreren for kristeligt folkeparti ikke er til stede, at sige, at det støtter det konservative folkepartis synspunkter.

Jens Peter Jensen (V):

Da venstres ordfører, fru Hanne Severinsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg sige, at venstre ikke kan bidrage til forslaget fremme, og så vil jeg føje til, at vi i det væsentlige kan følge arbejdsministerens bemærkninger her.

Jeg vil dog personlig gøre den lille parentes, at jeg ikke er sikker på, at jeg i alle situationer vil være med til den næsten maniske

beskrivelse af, at regeringens økonomiske politik er lykkedes. Parentes slut.

Så vil jeg sige til forslagsstillerne, at jeg synes, dette er overbud. Jeg vil sige til hr. Svend Auken, at det er jo et forsøg på at markere sig. Og så må jeg måske lige komme med en lille personlig bekendelse: en af mine talrige brødre, som desværre nu er død, var barber, og han sagde engang til mig, da vi sad og kiggede i aviserne og der stod, at det gjaldt om at markere sig: ved du hvad, Jens Petter, det er de mest markerede ansigter, der får de fleste snitsår.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er klart, at det altid vil blive sagt fra de borgerliges hold, at det er overbud, i samme øjeblik man vil forsøge at rette en lille smule op på, hvad der er lavet af ulykker undervejs. Jeg skal ikke undlade at sige, at SF har sit store medansvar for, at vi har fået en ordentlig dagpengelov i dette land, fordi vi i 1973 var med til at indføre den dagpengelov, som vi har, og derfor har vi jo set med gru på, hvordan den er blevet udhulet den ene gang efter den anden, så der er såmænd ikke spor overbud i, at man forsøger at gøre noget af det godt, som det er lykkedes den borgerlige regering at gøre dårligt.

Derfor vil SF selvfølgelig støtte enhver forbedring af dagpengene og efterlønsatserne. Vi havde nu forestillet os, at når vi skulle til at lave forslag om det, kunne vi lige så godt tage, skal vi sige munden fuld og sige: nu fører vi dem tilbage til det, de oprindeligt var, inden man fik lavet de overgreb på dem, som man har fået gjort fra de borgerliges side. Det vil vi da overveje om ikke vi skal prøve at kigge lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Men jeg kan sige, at vi støtter enhver forbedring af både dagpengemodtager- og efterlønsmodtageratser.

Estrup (RV):

Det radikale venstres stilling til dette forslag er allerede fremgået af fru Lone Dybkjærs indlæg under forespørgselsdebatten. Men derudover er der grund til at minde om, at vi allerede én gang, for mindre end en måned siden, har taget stilling til forslaget her i salen, da vi stemte om det ved finanslovens vedtagelse. Jeg synes derfor godt, socialdemokratiet kunne have sparet os for gen-

[Estrup]

tagelsen. Vi behøver jo ikke ligefrem at stemme to gange om hvert forslag for at få tiden til at gå.

Men jeg skal gerne gentage, at det radikale venstre ikke kan stemme for forslaget. Dagpengeordningens udformning hænger i høj grad sammen med, hvad den førte indkomspolitik giver os råd til.

Og så vil jeg da godt slutte af med stiltfærdigt at minde om, at den socialdemokratiske regering, umiddelbart før den gik af i september 1982, havde udarbejdet forslag om milliardbesparelser på dagpengeområdet i såvel 1983 som 1984, så glorien er måske lidt anløben.

Dohrmann (FP):

Ikke alene vil en generel regulering af dagpengereglerne være forkert og urimelig i den nuværende situation, al den stund der vitterlig findes folk, som påtager sig et job i dag, der tjener mindre end dem, der modtager højeste dagpengesats.

Derudover vil jeg godt tilføje, at alt det med blot at pøse ekstra penge ud er en dårlig politik, og det burde hr. Svend Auken og socialdemokratiet have fundet ud af for mange år siden. Det er slet ikke afhængigt af, hvor mange kroner og øre man får. Det, det drejer sig om, er, hvad man kan købe for det pågældende beløb, man får udbetalt. Både vedrørende dagpenge og vedrørende de kommende overenskomster vil det være langt, langt at foretrække, hvis folketinget kunne blive enige om at give nogle skattelettelser i stedet for. Det ville virkelig være noget, der kunne batte noget og hjælpe de folk, der har brug for det.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Som hr. Dohrmann sagde, er det rigtigt nok, at der er mange folk, der tjener så lidt, at de ikke kan opnå maksimal dagpengesats. Da kan man vel også konkludere omvendt og sige, at de tjener alt for lidt. Det er ikke arbejdsløshedsunderstøttelsen, der er for høj.

VS støtter som bekendt enhver forbedring, stor eller lille, og da denne trods alt er lidt større end den, vi snakkede om den anden dag, støtter vi selvfølgelig denne mere end den, arbejdsministeren fremsatte den anden dag. Det er soleklart.

I bemærkningerne til forslaget står der dog, at ved denne regulering kunne det sam-

tidig overvejes at foretage en tilsvarende ekstraordinær forhøjelse fra 1. juli 1984 af medlems- og arbejdsgiverkontingentet til arbejdsløshedsforsikringen. Skal det forstås sådan, at de penge, man vil give mere i arbejdsløshedsunderstøttelse, skal vi i virkeligheden selv betale alle sammen ved forhøjede kontingenter?

Svend Auken (S):

Så skulle vi igen høre den om regeringens succesrige økonomiske politik. Jeg har tidligere betegnet – det vil jeg gerne gentage – regeringens økonomiske politik som værende en dværg på lurfødder, og det er i hvert fald en rigtig karakteristik, hvis det er sandt, som de borgerlige ordførere hævder her, inklusive den radikale ordfører, at hele korthuset skulle ramle sammen, hvis de arbejdsløse fik en beskeden genopretning på 5 pct. af deres dagpengesatser. Hvis det virkelig er rigtigt, at en udgift i 1984 på 500 mill. kr., som der i parentes bemærket er anvist dækning for, skulle være tilstrækkeligt til at vælte regeringens økonomiske politik, så er der tale om en politik på lurfødder.

Socialdemokratiet har den principielle opfattelse, at de mennesker, der er arbejdsløse, er på efterløn eller i det hele taget er på dagpenge, ikke bør stige kraftigere end andre grupper i befolkningen, men vi har samtidig den opfattelse, at de ikke bør rammes ekstraordinært i forhold til dem, der er i arbejde. Det, de borgerlige ordførere inklusive hr. Estrup – som kun havde hånsord tilovers for dette at give en regulering til folk på dimittendsatsen og folk på 80 pct.s efterlønsats eller folk på den højeste dagpengesats – ikke har blik for, er, at hvis ikke dette forslag gennemføres, vil de mennesker, der er på de faste satser, komme ud for en samlet nedgang i hele perioden, den borgerlige regering har siddet i, på op imod 13 pct. Det vil altså sige, at det borgerlige Danmark mener, at man kun kan føre økonomisk genopretningspolitik, hvis folk, der er nede på 1.400, 1.500, 1.600 kr. om ugen – jeg taler her om dem på 80 pct.s satsen og dem på dimittendsatsen – får en nedgang i deres levestandard på 13 pct. Jeg nægter at tro, at det kan være rigtigt.

Jeg skal sige til fru Jette Thomsen, at den forhøjelse, der bliver tale om for en specialarbejder – og det gælder nu i øvrigt enhver anden arbejder eller ethvert andet medlem af

[Svend Auken]

en arbejdsløshedskasse – vil beløbe sig til 16 kr. 50 øre–17 kr. om måneden eller 4 kr. om ugen, og det tror jeg de fleste af dem, der er i arbejde, eller dem, der er arbejdsløshedsforsikrede, er parate til at betale.

Når fru Jette Thomsen siger, at dette at forhøje medlemskontingent og arbejdsgiverkontingent er en vej, der ligger de borgerlige partier meget fjernt, vil jeg dog i al beskedenhed minde om, hvem det er, der for alvor har sat såvel arbejdsgiver- som medlemsbidraget i vejret. Det er den nuværende regering. Det er en såkaldt besparelse. Hvis fru Jette Thomsen i fremtiden bliver stillet over for spørgsmålet, kan hun sige: ja, det er rigtigt, vi satte den i vejret for dem, der er arbejdsløshedsforsikrede, med knap 100 pct. og for arbejdsgiverne med flere hundrede procent, men det er det, vi kalder en besparelse.

Så vil jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olsen, at der ikke er tale om, at hele beløbet skal indvindes via forhøjelsen; vi siger bare, at når man forhøjer den højeste dagpengesats, så bør det efter de almindelige regler også slå igennem i arbejdsgiverbidrag og medlemsbidrag, men det kan man selvfølgelig diskutere undervejs.

Da vi behandlede regeringens forslag, rejste adskillige ordførere spørgsmålet til de borgerlige partier om, hvorfor man ikke ville være med til at forhøje de laveste satser i arbejdsløshedsforsikringen. Vi fik at vide efterfølgende, at det ville blive klart for os under udvalgsarbejdet, hvad årsagen hertil er. Det er ikke blevet klart for os under udvalgsarbejdet, og derfor kunne det være interessant stadig væk at få et svar på det spørgsmål, hvis et sådant svar findes.

Socialdemokratiet mener, det er rimeligt, at vi giver denne håndsækning i form af en genopretning. Vi indrømmer, at det ikke er en fuld genopretning, vi indrømmer, at de arbejdsløse også må bære et reallønsfald ligesom dem, der er i beskæftigelse, så længe den økonomiske politik føres, som føres i dagens Danmark, men det minimum, der her er tale om, er en simpel retfærdighedshandling, og derfor har vi fremsat vores forslag.

Må jeg så endelig til arbejdsministeren sige, at hun skal være lidt varsom, når hun siger, at hun overhovedet ikke vil have udgiftsstigninger til arbejdsløshedsforsikringen i 1985. Så vidt jeg ved, er der direkte en lovbestemmelse om, at der skal ske en regulering

af dagpengesatserne pr. 1. april 1985. Det forslag skal selvfølgelig gå ud på nul, altså en nulregulering, men hvis det går ud på et positivt beløb, vil der selvfølgelig også blive tale om øgede udgifter i 1985, det må man da i hvert fald alvorligt håbe, ellers bliver der jo tale om ikke bare 13 pct., men en fortsat underminering af disse menneskers økonomi.

Så synes jeg endelig, sagt til arbejdsministeren, at det er nedslående, men desværre også karakteristisk, at man ikke vil drøfte dette spørgsmål med arbejdsmarkedets parter. Man vil komme med sit eget lovforslag, man vil ikke, som man plejer, forhandle med arbejdsmarkedets parter, Arbejdsløshedskasernes Samvirke osv., man vil bare komme med et diktat, og så vil man selvfølgelig ikke hemmeligholde det for arbejdsmarkedets parter, når forslaget er udarbejdet. Det er den nye stil, som er blevet etableret under den borgerlige regering, og som vi noterer os med interesse og dyb beklagelse.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Jo, jeg er godt klar over, at der pålægges både arbejdstager og arbejdsgiver et vist bidrag her inden så længe, og det er jeg personlig ikke helt fantastisk stolt over, derfor behøver vi heller ikke at gentage succesen. Og nu vi taler om succes og om at gentage, skal vi lige gentage den én gang mere, for det er altså på grund af regeringens økonomiske succes eller politik, at der nu kan findes en lille smule penge, 100 mill. kr., at gøre godt med, og dem har vi valgt at gøre godt med over for to af de hårdest ramte grupper, således at det i hvert fald kan få en lille smule effekt. Jeg tror i virkeligheden, at det er det, der er problemet, at denne idé er kommet fra os, før den har nået at komme fra hr. Svend Auken. Men har hr. Svend Auken tænkt på, at det i virkeligheden kunne være bedre, og at der kunne være flere penge at gøre godt med, hvis ikke hr. Svend Auken og flere andre havde forhindret regeringen i at gennemføre en lidt strammere økonomisk politik? Det har jo vist sig, at den har virket, så der kunne måske, hvis regeringen havde fået flere forslag igennem, have været lidt flere penge i dag at gøre godt med.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det er til hr. Svend Auken. Jeg er glad for at høre, at det ikke er alle de 5 pct., der skal indgå, sådan at det betales af en ekstraordinær forhøjelse, for i bemærkningerne står der: »Ved denne regulering kunne det samtidig overvejes at foretage en tilsvarende ekstraordinær forhøjelse.« Og det kunne man jo godt misforstå.

Så vil jeg spørge hr. Svend Auken – jeg var måske lidt uopmærksom –: vil det betyde, at medlemmerne skal betale 16 kr. 50 øre mere i medlemskontingent pr. uge eller pr. måned? Det var pr. måned. O.k.

Så vil jeg til sidst sige, at jeg synes, det er godt, at dette forslag også regulerer folk på dimittendsatserne. Dermed adskiller det sig meget positivt fra regeringens.

Så har jeg under udvalgsarbejdet om regeringsforslaget forstået det på den måde, at grunden til, at regeringen ikke vil have, at folk på dimittendsatserne skal have noget, er, at de aldrig har haft noget. De er altså kommet ind i A-kassesystemet og er så lykkelige, at de efter en måned kan få en dagpengesats i modsætning til alle mulige andre. Det siger regeringen, at det skal de da være taknemlige for. De har aldrig nogen sinde tjent penge, derfor behøver de heller ikke at få flere. Sådan har jeg opfattet det, men det er måske forkert.

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne til hr. Estrup sige to ting. Den ene er, at de besparelser, der var planlagt i den socialdemokratiske regering Anker Jørgensen i papiret af 2. september 1982, burde hr. Estrup vide netop ikke tog sigte på at forringe reguleringen af dagpenge. Vi har altid været af den opfattelse, at skal der ske besparelser på dagpengeområdet, må det ske på områder, hvor der er tale om dagpengetænkning, hvorimod det stadig er vort grundlæggende princip, at der skal være en balance mellem indtægts- og prisudviklingen på det almindelige arbejdsmarked og så den dagpengeydelse, der gives de ledige, og den efterlønsydelse, der gives efterlønsmodtagerne.

Så vil jeg sige til hr. Estrups indlæg – som jeg bestemt ikke betragter som et af de mest glørværdige, der er blevet holdt fra radikal side i nyere tid – at da den radikale ordfører skulle kommentere regeringens forslag, talte

den daværende radikale ordfører om et beskeden skridt i den rigtige retning. Nu er der lagt op til flere skridt i den rigtige retning.

Og så må jeg endelig sige til fru Jette Thomsen, der mente, at oliesheikerne havde sat olieprisen endnu længere ned, hvis regeringens forslag var gået igennem, at jeg forstår, at fru Jette Thomsen tænker på det interessante forslag, som den nuværende regering fremsatte ved sin tiltræden, hvor man foreslog, at alle dagpengemodtagere og efterlønsmodtagere skulle gå ned med 1.000 kr. om måneden i indtægt. Jeg kan godt forstå, at hvis man har den tankegang, er man fascineret af at gå betydelig hårdere til værks.

Så må jeg endelig sige om regeringens forslag, at det jo er bedre end ingenting; det er rigtigt. Men det er altså uendelig meget lidt bedre end ingenting, og det siger beløbet 100 mill. kr. jo også noget om, hvis det skal fordeles ud over de mange hundrede tusinde mennesker, der er afhængige af arbejdsløshedsunderstøttelse.

Men kunne vi få et svar ved denne lejlighed på, hvad det egentlig er, der er begrundelsen for, at de borgerlige partier end ikke vil være med til at forhøje de laveste satser inden for arbejdsløshedsforsikringen og inden for efterlønsordningen? Er det også nationaløkonomiske overvejelser?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg skal blot føje til, hvad hr. Svend Auken netop har sagt, at jeg går ud fra, at når mit indlæg på dette punkt, om det socialdemokratiske udspil i september 1982, ikke blev kommenteret, så skulle der altså lige konsulteres nogle ting, og da vil jeg godt sige, at det er da rigtigt, at det forslag, som forelå på det tidspunkt, gik på misbrug af dagpengeydelse. Men så må jeg da også spørge hr. Svend Auken: er det et forslag, som nu vil blive fremsat fra socialdemokratiske side? Vi savner det måske.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Auken, at det, jeg sagde i mit første indlæg, var, at regeringen ønsker, at der ikke sker en forøgelse af de offentlige udgifter i 1985; dermed mener vi statens samlede udgifter.

[Arbejdsministeren]

Endvidere sagde jeg, at regeringen vil fremsætte lovforslag om ændrede reguleringsregler, og at vi vil gøre det så tidligt i næste folketingssamling, at arbejdsmarkedets parter er bekendt med det. Jeg sagde ikke, at forslaget ville indeholde en nulregulering, jeg sagde, at det var de samlede offentlige udgifter, der ikke måtte stige i 1985.

Hr. Svend Auken efterlyste hele tiden begrundelsen for regeringens holdning til det her og til regeringens eget forslag, men det er da klart, at da vi kom med forslaget i sin tid, var det, som jeg siger, ud fra, at vi havde brug for en kraftig sanering af de offentlige finanser, og det måtte vi så gøre gennem at få besparelser på statens budget, og da måtte vi så også tage regulering af dagpengebeløb og efterlønsbeløb med ind i billedet.

Og når vi så nu kommer med et forslag, som giver en mindre regulering på 100 mill. kr., så har vi prøvet på at definere de grupper, som vi har følt var hårdest ramt, fordi vi mener, at det er, hvad vi ligesom har råd til økonomisk at ofre: 100 mill. kr. Vi har så skønnet, at de grupper, som havde mest brug for det, var efterlønsmodtagere og dagpenge-modtagere, der ikke inden for det sidste år havde kunnet få foretaget en ændret beregning af deres grundlag.

Og så vil jeg sige, at når vi ikke kan støtte det socialdemokratiske forslag, er det, fordi vi finder, at der i den økonomiske situation er stor forskel på, om man vil bruge 100 mill. kr. eller 500 mill. kr., og jeg kan godt sige til hr. Svend Auken, at når man som minister sidder og deltager i forskellige sparerunder og skal spare millioner eller milliarder, så er det altså nogle gange meget svært at finde de penge, og det gør så også, at når man står i den situation og skal overveje, om man skal begynde ligesom at bruge nogle penge, må man tænke vældig grundigt over, hvor man skal kunne finde de penge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Kommunaludvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om et forebyggelsesråd. (Lovforslag nr. L 100).

Eksemplarer er omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (20/3 84):

Udtræder: Alice Faber (SF)

Ny stedf.: Leif Hermann (SF)

Finansudvalget (20/3 84):

Udtræder: Arne Bjerregaard (KrF)

Nyt medl.: Kofod-Svendsen (KrF)

Markedsudvalget (20/3 84):

Udtræder: Bjørn Westh (S)

Nyt medl.: Stavvad (S)

Det udenrigspolitiske nævn (20/3 84):

Udtræder: Kelm-Hansen (S)

Nyt medl.: Kjeld Olesen (S)

Udtræder: Gravensen (S)

Ny stedf.: Kelm-Hansen (S)

Forsvarsudvalget (20/3 84):

Udtræder: Gravensen (S)

Nyt medl.: Kjeld Olesen (S)

Udenrigsudvalget (20/3 84):

Udtræder: Gravensen (S)

Nyt medl.: Kjeld Olesen (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 21. marts 1984, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 19.05